

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/145/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211203997
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8211203997.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s.. Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanému A. B., H.. X.X.XXXX, C. E. XXX, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42176778 ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 796,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý žalobcovi zaplatiť 267,69 € s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 23.11.2009 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov ani vedľajší účastník na strane žalovaného n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom doručenom súdu dňa 23.06.2011 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 796,40 € s príslušenstvom - s 0,024% denným úrokom z omeškania od 30.10.2009 do zaplatenia titulom nesplácania spotrebiteľského úveru na základe uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 12.02.2008, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 829,85 €. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 36 mesačných splátkach po 37,48 €, teda spolu 1.349,28 €. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, dňa 29.10.2009 mu žalobca zaslal výzvu k zaplateniu celého dlhu vo výške 833,88 eur. Po zosplatnení žalovaný uhradil sumu 37,48 eur, preto dlh predstavuje 796,40 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 27.09.2011. Uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a žiada ho ako nedôvodný zamietnuť.

Do konania vstúpil na strane žalovaného vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 31.05.2012 sa nedostavili účastníci konania, ani vedľajší účastník, u ktorých je predvolanie na pojednávanie doručené. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Žalovaný a vedľajší účastník svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili a ani nežiadali o odročenie pojednávania. Vedľajší účastník podaním zo dňa 30.5.2012 súhlasil, aby bolo pojednávané v ich neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vyjadreniami účastníkov konania a oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov tak ako boli oboznamované na pojednávaní (čl. 1 s prílohami po čl. 11, čl. 14, podaním na čl. 28, čl. 29, podaním na čl. 34-35 podaním na čl.38-39, zápisnicou z pojednávania zo dňa 31.05.2012, rozsudkom na čl. 45, čl. 50, podaním na čl. 52, rozsudkom Krajského súdu v Prešove na čl. 59, čl. 62, podaním na čl. 63-65, čl. 66) a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 14.02.2008 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená úverová zmluva. V zmysle nej žalobcovi vznikol záväzok poskytnúť žalovanému úver vo výške 25.000,-Sk a žalovanému vznikol záväzok poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 36. mesačných splátkach po 1.129,- Sk. Ročná úroková sadzba na úverovej zmluve nie je uvedená, RPMN 41 %, konečná výška úveru 40.644,- Sk. Už samotná zmluva je písaná a predtlačená drobným písmom (najmä jej druhá spodná polovica) a VÚP (všeobecné úverové podmienky) sú písané úplne drobným písmom, oveľa menším ako údaje o úvere a žiadateľovi v prvej hornej polovici. Na ich čítanie je totiž potrebné zväčšovacie zariadenie, minimálne lupa. V zmluve je zároveň v spodnej časti prvej strany uvedené, že podpismi na tejto zmluve je uzavretý aj záväzkový vzťah vyplývajúci z hlavy 12 Úverových zmluvných podmienok (ÚZP) - revolvingový úver I a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II za podmienok uvedených v ÚP, dohoda o zrážkach zo mzdy, ďalej predĺženie premlčacej doby v ÚP a pod..

Z listiny označenej ako splátkový kalendár na meno žalovaného bolo zistené, že žalovaný uhradil na účet žalobcu v období od 28.03.2008 do 09.11.2009 celkovo sumu 562,16 eur so započítaním vykonaných úhrad na splátky, upomienky, zmluvné pokuty. Predpis splátok a zmluvných pokút, upomienok je celkovo v sume 1.358,60 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 22.03.2008.

Výzvou zo dňa 29.10.2010 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlhu vo výške 833,88 eur z dôvodu nesplácania úveru riadne a včas. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 02.11.2009. Doklad o doručení nebol predložený.

Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že v jeho predmete činnosti je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom.

Podaním zo dňa 27.02.2012 žalobca uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením 15. splátky a 16.-36. splátky. Splatnosť dlhu nastala dňom, kedy zaslal žalovanému výzvu na zaplatenie celého dlhu, teda 29.10.2009. Zosplatenie vykonal v zmysle VÚP. Žalovaný uhradil 1.-14. splátku a čiastočne 15. splátku. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej 15. splátky vo výške 9,32 eur a neuhradených 16.-36. splátky v sume 787,08 eur. Úrok z omeškania si uplatňuje dňom nasledujúcim po zaslaní výzvy k úhrade. Úrok z omeškania si uplatňuje v nižšej ako zákonnej výške, 0,024 % denne (8,76 % ročne).

Podaním zo dňa 30.05.2012 sa k veci vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného. Uviedol, že namieta premlčanie nároku žalobcu. Poukázal na, že na spor je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, preto je bezúročná a bez poplatkov. Obsahuje obchodné podmienky, ktoré sú pre malé písmo nezrozumiteľné a neurčité. Obsahuje množstvo neplatných zmluvných podmienok. Je potrebné ju čítať lupou. Pochybuje o jej platnosti ako celku. Obsahuje množstvo viazaných zmlúv, čo je neprípustné. Pre priemerného spotrebiteľa je zmluva ťažko pochopiteľná. Preto si účastníci majú vydať len to, čo podľa zmluvy dostali, teda bezdôvodné obohatenie. Taktiež poukázal na započítavanie úhrad v rozpore s § 566 ods. 2 OZ. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. 1C/145/2011-45 zo dňa 31.5.2012 súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Účastníkom konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 17.8.2012 podal odvolanie voči tomuto rozsudku, ktoré následne písomne odôvodnil dňa 5.9.2012. V odôvodnení uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí a je presvedčený, že spočíva na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení veci. Žalobca odôvodňoval

svoje odvolanie tým, že súd prvého stupňa nekonal v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi procesný postup súdov v súdnom konaní a porušil tak zásadu rovnosti účastníkov konania, keď prihladal na podanie vedľajšieho účastníka konania, ktoré bolo urobené len faxom, teda nie zákonnou formou, a žalobca v dôsledku postupu súdu nedostal príležitosť oboznámiť sa s týmto podaním a vyjadriť sa k nemu, a to aj napriek tomu, že žalobca o doručenie vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania výslovne požiadal súd prvého stupňa písomnou formou. Zároveň žalobca poukazuje aj na nerovnosť účastníkov konania spočívajúcu v tom, že súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi poskytol žalobcom podanú žalobu, no žalobcovi vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe už poskytnuté nebolo. Uvedol, že zo zásady rovnosti vyplýva, že obe strany v konaní sú tiež oprávnené mať prístup k informáciám o údajoch a argumentoch druhej strany a musia mať rovnocennú možnosť vznášať námietky proti argumentom druhého.

Uznesením č. 7Co 165/2012 zo dňa 25.3.2013 Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 31.5.2012 č.k. 1C 145/2012-45 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a zistil, že v danom prípade pri rozhodovaní o uplatnenom nároku sa vychádzalo predovšetkým z argumentácie vedľajšieho účastníka obsiahnutej v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 30.5.2012, v ktorom poukázal na nečitateľnosť zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok a zároveň v ňom vzniesol námietku premlčania. Uvedené vyjadrenie vedľajšieho účastníka sa oboznamovalo na pojednávaní konanom dňa 31.5.2012. Z toho pojednávania sa žalobca ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, čo nepochybne vyplýva z listu spísaného dňa 28.5.2012. Ani takýto súhlas žalobcu neodôvodňoval vydať rozhodnutie vo veci dňa 31.5.2012, nakoľko žalobca v čase spisovania listu zo dňa 28.5.2012 žiadnu vedomosť o vyjadrení vedľajšieho účastníka k predmetu sporu nemohol mať, a to preto, lebo toto vyjadrenie bolo spísané len 1 deň pred pojednávaním stanoveným na 31.5.2012. Ustanovenie § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania ukladá súdu nielen povinnosť doručiť žalobu spolu s prílohami do vlastných rúk žalovaného, ale aj povinnosť odoslať bezodkladne vyjadrenie žalovaného žalobcovi. Táto povinnosť sa vzťahuje i na vyjadrenie vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka žalobcovi vôbec odoslané nebolo, čím tomuto účastníkovi bolo znemožnené oboznámiť sa s argumentáciou vedľajšieho účastníka a zaujať k nej stanovisko ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Týmto postupom súdu prvého stupňa sa podľa názoru odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dňa 7.5.2013 bolo žalobcovi doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe zo dňa 20.6.2011, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.3.2013 a predvolanie na pojednávanie vytýčené na deň 4.6.2013. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že má za to, že vedľajší účastník konania nesprávne právne posúdil existujúci zmluvný vzťah a považuje jeho vyjadrenie v tejto právnej veci za nedôvodné a zavádzajúce. Úverová zmluva č. 380274152 zo dňa 14.02.2008, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je v celom rozsahu platným dokladom preukazujúcim vznik záväzkového vzťahu medzi týmito dvoma subjektmi. Tvrdenia vedľajšieho účastníka o tom, že úverovú zmluvu pre nečitateľnosť, je potrebné posúdiť, či je vôbec ako celok platná, sú absolútne zavádzajúce, pretože predmetná úverová zmluva bola uzatvorená ako „telefónna pôžička“ (čo je uvedené aj na prednej strane dotknutej zmluvy). V takýchto prípadoch prebieha vybavenie úveru telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákaznickej linky Home Creditu, ktorá je dostupná v pracovných dňoch od 8:00 do 20:00 h. Potom, čo je klientovi úver schválený a dôjde k podpisu úverovej zmluvy (vybavuje sa korešpondenčne, zásielkami prepravovanými Slovenskou poštou), sú mu peniaze zaslané na bežný účet. Medzi prednosti telefónnej pôžičky patrí okrem iného aj ten fakt, že klient má po doručení návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy dostatok času na to, aby sa dôkladne oboznámil so všetkými ustanoveniami doručeného návrhu úverovej zmluvy, ako aj ich neoddeliteľnou súčasťou, a to úverovými zmluvnými podmienkami predtým, ako podpísaný návrh úverovej zmluvy vráti prostredníctvom Slovenskej pošty opäť navrhovateľovi. Vedľajší účastník konania svoje vyjadrenie postavil na platforme neplatnosti zmluvy („...pre jej nečitateľnosť a teda nejasnosť a nezrozumiteľnosť je ako celok absolútne neplatná...“), pričom dôvody neplatnosti žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, resp. nepreukázal. Žalobca má za to, že tvrdenia o tom, že zmluva je neplatná pre jej neurčitost' a nezrozumiteľnosť pre miniatúrne písmo, nemožno hodnotiť ako dôkaz adekvátne preukazujúci toto tvrdenie, pretože vychádzajúc z právneho stavu existujúceho v čase uzatvorenia úverovej zmluvy č. 3802074152, žiadny všeobecne záväzný právny predpis, tj. ani lex generalis, ani lex specialis neurčoval formu zmluvy, na základe ktorej záväzkový vzťah vzniká, resp. nestanovoval veľkosť písma, akou má byť zmluva napísaná. V súvislosti s tým je žalobca

presvedčený, že jednak v úverovej zmluve boli konzekventne uplatnené všetky náležité ustanovenia súvisiacich právnych noriem a jednak použitie rôzneho typu a veľkosti písma v úverovej zmluve nie je okolnosťou, ktorá by ju robila neplatnou pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť ako zámerne účelovo a bez akýchkoľvek zodpovedajúcich argumentov uviedol vedľajší účastník. Žalobca ohľadom veľkosti písma a čitateľnosti úverových zmluvných podmienok poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.8.2013 č.k. 9 Co/134/2012, v odôvodnení, ktorého sa uvádza, že „ odvolací súd dospel k záveru, že samotná skutočnosť, že podmienky poskytnutia a splácania úveru sú zakomponované v úverových zmluvných podmienkach tvoriacich prílohu zmluvy a sú napísané drobným písmom, nemôže byť bez posúdenia skutočnosti, či spôsobujú zmluvné podmienky značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, považované za neplatné." Žalobca chcel dať do pozornosti Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.2.2013 č.k. ICo/136/2012, ktorý posudzoval takmer totožnú zmluvu ako je zmluva č. 3802074152 a dospel k záveru, že ustanovenia o zmluvnej pokute sú platne dojednané v písomnej forme v zmysle § 544 OZ. Z citovaného odôvodnenia Rozsudku Krajského súdu v Prešove je možné analógiou dospieť k záveru, že aj pri ostatných dojednaniach uvedených či už v úverovej zmluve alebo v úverových zmluvných podmienkach bola dodržaná písomná forma v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalobca je presvedčený, že so žalovaným uzavrel platnú úverovú, preto k námietke premlčania uvádza, že z predloženého splátkového kalendára je zrejme, že žalovaný sa dostal do omeškania so 16. a 17. mesačnou splátkou dlhšie ako tri mesiace, preto navrhovateľ postupoval v zmysle hl. 7 § 3 písm. a) ÚZP a zosplatnili úver. Doklad preukazujúci zaslanie výzvy k úhrade dlhu bol súdu predložený v prílohe pri podaní návrhu na začatie konania zo dňa 20.06.2011. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaná suma pozostáva z čiastočne neuhradenej 15. mesačnej splátky vo výške 9,32 eur a z nezaplatených 16. až 36. mesačnej splátky vo výške 787,08 eur. /9,32 eur+(21x37,48 eur)= 796,40 eur/. Vo zvyšku vyjadrenia ide zo strany vedľajšieho účastníka len o všeobecné tvrdenia týkajúce sa domnelej neprijateľnosti presne nešpecifikovaných zmluvných (úverových) podmienok, nekonkretizovanej neprehľadnosti a zložitosti obsahu zmluvných dojednaní pre priemerného spotrebiteľa, majúca za následok možnosť zväžiť, či je zmluva vôbec ako celok platná. Takéto tvrdenie nemá šancu objektívne v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy obstať, keďže i bez ohľadu na skutočnosť, že sa jedná v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, stále ide v samotnej podstate o zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania, kde obe strany disponujú zákonom predpokladanou zmluvnou voľnosťou, ktorá samozrejme v konečnom dôsledku v prípade vzájomného konsenzu na seba viaže príslušné práva a povinnosti (záväzky) z nej vyplývajúce. Treba v tejto súvislosti zdôrazniť i ten fakt, že nemožno príslušný súd chápať ako "advokáta" toho ktorého spotrebiteľa, ako si to mylne vykladá vedľajší účastník nielen v tomto konaní. V neposlednom rade je zrejším i to, že odporca podpisoval príslušnú úverovú zmluvu a uzatváral tak predmetný úverový vzťah s navrhovateľom v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, nikto ho k tomuto podpisu nenútil, to znamená plne si uvedomoval jeho záväzky voči navrhovateľovi v zmysle tejto úverovej zmluvy.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b), c) prvá veta cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ods. 3 cit. ust. : Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ods. 4 cit. ust. : Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 1 ods.2 písm. e) cit. zák. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (ďalej aj OZ) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods.1, 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená jej výška alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 - 4, ods. 6 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 cit. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 566 OZ veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 3ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu omeškania žalovaného výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka. V tomto prípade bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 %, teda výška úrokov z omeškania činí 9 % ročne.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k vzniku záväzkového vzťahu, a to na základe úverovej zmluvy zo dňa 14.2.2008. Na základe tejto Zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 25.000,-Sk, teda 829,85 eur so splatením v splátkach vo výške 1.129,- Sk, teda 37,48 eur splatnou mesačne, úroková sadzba na úverovej zmluve nie je uvedená, RPMN 41 %, konečná výška úveru 40.644,- Sk (teda 1.349,13 eur). Žalovaný uhradil ku dňu podania návrhu na začatie konania na súde sumu 562,16 eur so započítaním vykonaných úhrad na splátky, upomienky, zmluvné pokuty. Predpis splátok a zmluvných pokút, upomienok je celkovo v sume 1.358,60 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 22.03.2008.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Pričom ako vyplýva z cit. zák. ust. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon

priznáva, alebo si inak zhoršíť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi (aj predchodcu žalobcu a žalovanou) za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 829,85 eur, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z..

Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania /viď výpis z Obchodného registra a predmet činnosti/ a žalovaný vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému na základe predloženej úverovej zmluvy úver vo výške 25.000,- Sk, t.j. 829,85 €, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov aj skutočnosti, že žalovaný do určitého času plnil na účet žalobcu. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je

údaj o ročnej úrokovej sadzbe (§ 4 ods. 2 písm. h) zák. o spotrebiteľských úveroch s tým, že následkom jej neuvedenia v úverovej zmluve je skutočnosť, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi konania je uvedená len ročná percentuálna miera nákladov vo výške 41 %. Vzhľadom k tomu, že žalobca v úverovej zmluve neuviedol údaj o ročnej úrokovej sadzby, v zmysle citovaných zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Avšak súd v tomto prípade poukazuje aj na ďalšie nedostatky zmluvy o úvere a VÚP, a to, že zmluva a VÚP sú písané tak malým písmom, že súd má pochybnosti o tom, že žalovaný sa bez problémov riadne oboznámil s ich obsahom, aj s ohľadom na vek žalovaného. Na ich čítanie je totiž potrebné zväčšovacie zariadenie, minimálne lupa. Súd mal potiaže uvedenú zmluvu a VOP prečítať a oboznámiť sa s ich obsahom (kde sú zakotvené dosť podstatné povinnosti dlžníka a aj množstvo neprijateľných podmienok uvedených vyššie) a nieto priemerný spotrebiteľ. Skutočnosť, že písmo je nečitateľné, pričom obsahuje kľúčové dojednania zakotvujúce povinnosti a sankcie, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009). Uvedený právny názor zastáva aj Krajský súd v Prešove, dokonca s poukazom na § 3 ods. 1 OZ odmietol poskytnúť ochranu veriteľovi, ktorý uviedol údaj o úrokovej sadzbe miniatúrnym písmom bez ohľadu na to, ako dlho má spotrebiteľ návrh zmluvy k dispozícii, pričom v tomto prípade tento údaj úplne absentuje (napr. rozsudok sp. zn. 20Co/202/2012 zo dňa 23.04.2013, aj keď vo vzťahu k inému veriteľovi). Takéto praktiky súdy považujú za nekalé, ktoré sú zakázané (§ 7 ZOS). Nie je teda až tak dôležité, že sa predsa len tento údaj dá prečítať, ale dôležité sú obavy z konzekvencii, ktoré pod vplyvom takejto praktiky sprevádzajú myslenie priemerného spotrebiteľa. Údaj napísaný podstatne menším písmom môže spotrebiteľ podceňovať ako menej dôležitý (I.ÚS 342/09) a môže ho prehliadnuť. Taktiež medzi účastníkmi zo zmluvy vznikol nový vzťah ohľadne revolvingového úveru. Zmluvne je tento vzťah podchytený písomne v úverových zmluvných podmienkach pôvodnej úverovej zmluvy. Skutočnosť, že do úverovej zmluvy žalobca vsunul aj ďalší úkon, teda revolvingový úver, súd považoval tiež za nekalú praktiku, pre ktorú by tiež bola v tejto časti zmluva neplatná (rozsudok OS Košice 17Cb/95/2009 zo dňa 8.3.2010). Zakotvenie povinnosti hradiť zmluvnú pokutu, ktorú vlastne ani nemožno bežne bez pomoci zväčšovacieho zariadenia prečítať, nemôže spotrebiteľa zaväzovať. Nemožno súhlasiť so žalobcom, že žalovaný mal možnosť sa bez problémov oboznámiť sa s obsahom zmluvy pred jej podpísaním v domácom prostredí a pod.. Súdu sa nejaví bežné a primerané, aby spotrebiteľ, v tomto prípade aj starší človek, musel zmluvu čítať zväčšovacím zariadením, nakoľko inak ju čítať ani nemožno. Rovnako nemôže byť dôvodná ani námietka žalobcu ohľadne skutočnosti, že v čase vzniku právneho vzťahu ho nič neobmedzovalo vo vzťahu k veľkosti písma a pod.. S takýmto názorom súd nemôže súhlasiť. Slovenská republika ako člen EÚ musí od svojho vstupu rešpektovať právne predpisy EÚ, či judikatúru ESD týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa, bez ohľadu na skutočnosť, či tieto predpisy SR správne implementovala do svojho právneho poriadku. Je dôležité a postačujúce, že takáto forma právneho úkonu je spôsobilá privodiť ujmu spotrebiteľovi. Tiež súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca postupuje v rozpore s § 566 OZ a započítava zaplatené úhrady najprv na zmluvné pokuty, až následne na istinu, čo je tiež v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

Vyššie udávané neprijateľné podmienky a nekalé praktiky žalobcu nemôžu spotrebiteľa zaväzovať, nemožno im poskytnúť ochranu ani postupom podľa § 3 ods. 1 OZ a na ich základe nemožno žalovaného zaviazat' na plnenie. Keďže súd je toho názoru, že úver je v tomto prípade bezúročný a bez poplatkov pre neuvedenie úrokovej sadzby, ako podstatnej náležitosti zmluvy, je súd názoru, že žalobca sa môže domáhať len vrátenia poskytnutého úveru (bez priznania akýchkoľvek poplatkov požadovaných v rozpore s cit. ust. zákonov a bez prihliadania na žalobcom vykonané započítania úhrad žalovaného na zmluvné pokuty, či poplatky, úroky) vo výške, ktorá žalovaným nebola uhradená, teda sumy 267,69 eur (829,85 eur / poskytnutý úver / - 562,16 eur / suma uhradená žalovaným /).

Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 267,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne (žiada menej ako je zákonná sadzba) od 23.11.2009 do zaplatenia, keďže je v omeškani so zaplatením dlžnej sumy. Počiatok omeškania je daný v zmysle § 563 OZ dňom nasledujúcim po uplynutí 15. dňovej lehoty na zaplatenie po spísaní výzvy zo dňa 29.10.2009 na zaplatenie dlhu (daná na poštovú prepravu dňa 02.11.2009, dňa 21.11.2009 sa výzva mohla dostať najneskôr do dispozície žalovaného a to jej uložením na pošte v 18 - dňovej lehote v zmysle Poštového poriadku, v prípade jej neprevzatia v odbernej lehote by sa zásielka vrátila späť žalobcovi). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd neprihliadal na ďalšie námietky účastníkov konania, ktoré považoval za nedôvodné.

Vedľajší účastník namietal premlčanie nároku. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Žaloba bola podaná na súde dňa 23.06.2011. Prvá splátka bola splatná dňa 22.03.2008, posledná dňa 22.03.2011 (36 splátok). Keďže splatnosť celého dlhu nastala po výzve zo dňa 29.10.2009, nárok žalobcu v priznanej časti nemôže byť premlčaný vo všeobecnej 3 - ročnej lehote (v plnej výške nebola zaplatená až 15. splátka splatná dňa 22.05.2009, preto aj z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu. Žalovaný si trovy konania neuplatnil návrhom na ich náhradu v zmysle § 151 O.s.p. a žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na starne žalovaného nevzniklo právo na ich náhradu, nakoľko boli v konaní navzájom úspešní len čiastočne a nejednalo sa o nepatrný neúspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.